

Cinema Recreatiu. Lluçmajor

Ramon Tous

Al bell mig de Lluçmajor, encetant el carrer de la Fira, just darrera Plaça i ben indicat entre tendres neons, hi trobareu el **Cinema Recreatiu**, local-insígnia, estendard i penó del bo i millor de l'oci i la cultura d'aquestes contrades i cau d'amics i amadors de l'art que hi troben caliu i recer.

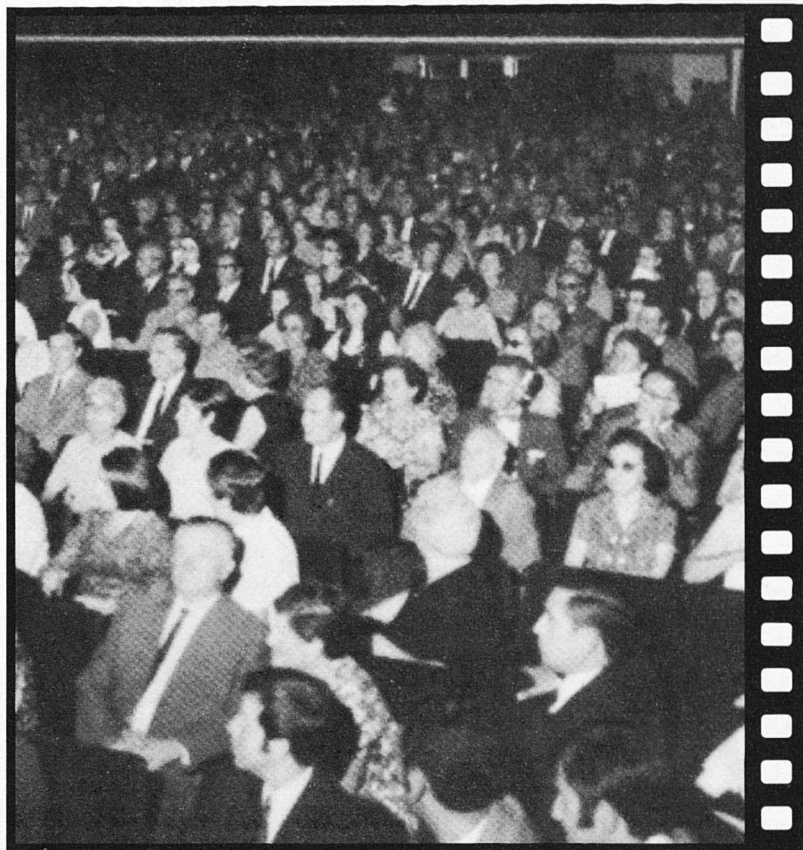
El **Cinema Recreatiu** —Ca's Coix, per a familiars, veinats i amics— va néixer fa més de 100 anys —l'any 1877— com a teatre i, de fet, no ha abandonat mai aquesta activitat paral·lela agombolant hospitalàriament des de companyies i grans figures foranes, fins a la darrera de les glòries locals,

Tanmateix, a partir de l'any 1913 el local acull un invent revolucionari i espectacular, el cinematògraf, meravella de la tècnica i de l'art que, des d'aquest moment, compartirà escenari i honors amb l'activitat teatral.

El culte al cel·luloide ha fet viure al **Recreatiu** els moments més màgics i estelars de la seva dilatada carrera: els primers pipelleigs muts en blanc i negre, el mític olimp de Hollywood daurat, les millors històries d'amors i d'espases musicades pel *live piano* de la sala, les primeres cintes en maxi-color, l'època inevitable del desencís i l'antiheroï i, fins i tot, la darrera entrega d'un *thriller* trepidant en tres dimensions.

La darrera remodelació —l'any 1968— el deixà a punt i flamant per tal d'encarar amb dignitat els nous reptes i prodigis de la dècada. És per això que el **Cinema Recreatiu** compta, des de llavors, amb totes les comoditats i avenços de la tècnica, amb una capacitat per a 900 espectadors, dues barres de bar i un sorprenent escenari de 104 metres de superfície. I tota aquesta fortalesa és alguna cosa més que el vestigi d'hores més glorioses i èpoques més propícies perquè el **Cinema Recreatiu**, després de 80 anys, coixeu-coixeu però ben cara alta, sobreviu al naufragi cultural bastit amb vídeo-consoles, *colobrots* i *tele-picks*.

El vuitantè aniversari va coincidir, precisament, amb una important revifalla del fenomen cinematogràfic a Lluçmajor i el públic as-

sidu i entusiasta —sempre en nombre ascendent— ha pogut gaudir des de llavors d'una ben programada temporada cinematogràfic amb cicles i monogràfics, abonaments de descompte, passis gratuïts, regals sorprenents, camisetes-estoig, crispetes casolanes, festes nostàlgiques, balls de desfresses, decoracions suggeridors, cartells colpidors, auques educatives, exposicions interactives i concerts desconcertants.

Aquests primers 80 anys de la sala varen esser adequadament celebrats a través d'una sèrie d'actes i iniciatives de la mà, com sempre, de Gabriel Thomàs —empresari i inqüestionable *gurú* local—, hereu d'una important tradició familiar al servei del cinema, la modernitat i les arts més o manco escèniques. Entre aquestes encertades iniciatives, destaca l'edició en format de vídeo de la pel·lícula *Ferias y Fiestas en Lluçmajor. Año 1926*, important document cinematogràfic recuperat així per a les noves tecnologies i les recents generacions.

I així és com el **Cinema Recreatiu** fa la seva via entre la sessió nocturna i còmplice de dissabte i la més familiar i animada del diumenge després de dinar i ofereix setmana rere setmana, fora del parèntesi estival, l'antologia cinematogràfica anual.

I així és com a la vila de Lluçmajor, madona de la plana, l'espectador fidel o el turista accidental pot gaudir de les *pel·lis* de la temporada amb tot l'encís i la dignitat d'una sala de reestrena i tot l'art i l'avantguarda d'un local experimental.

I així és com, des d'ara, tots hi sou convidats.